

Súd: Okresný súd Žiar n/H
Spisová značka: 5C/119/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413209549
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2015:6413209549.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobkyne F. N., nar. XX.X.XXXX, bytom B., Q. Y. XX, zastúpená advokátom JUDr. Jánom Reptišom, so sídlom v Žiari nad Hronom, Nám. M. Slovenskej 4, proti žalovanému L.Í. N., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX, zastúpený advokátom JUDr. Rudolfom Fajbíkom, so sídlom v Banskej Štiavnici, Dobšinského 14, o návrhu na vrátenie daru takto

rozhodol:

Súd návrh žalobkyne **z a m i e t a**.

Žalobkyňa je **p o v i n n á** nahradiť žalovanému trovy konania a zaplatiť ich do rúk právneho zástupcu žalovaného, JUDr. Rudolfa Fajbika vo výške 896,57 €, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaným návrhom domáhala uloženia povinnosti žalovanému vrátiť dar, ktorý prijal na základe Darovacej zmluvy, uzavretej dňa 2.7.2013 do notárskej zápisnice č. Nz 22244/2013, N 274/2013, pričom nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXX ako dom č. súp. 169 aj s príslušnými parcelami, v k. ú. S.. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu namietala platnosť uzavretej darovacej zmluvy, pričom konštatoval, že žalobkyňa uzavrela darovaciu zmluvu v omyle, ktorý vyvolal žalovaný predstieraním určitých skutočností, o ktorých vedel už dopredu, že ich nedodrží. Konštatovala podvodné konanie zo strany žalovaného, ktoré malo spočívať v tom, že začal kalkulovať s predmetom daru po uzavretí darovacej zmluvy, pričom hrubým spôsobom porušil dobré mravy, nakoľko sa k osobe navrhovateľky správal nevhodne, neslušne, vyhrážal sa jej, vyhadzoval ju z domu, ponižoval ju. Žalovaný zároveň nedodržel sľub zriadiť vecné bremeno užívania žalobkyne k predmetnej nehnuteľnosti, dom č. súp. 169 aj s pozemkami s poukazom na to, že ona mala záujem podieľať sa na užívaní predmetných nehnuteľností, a napriek dohode pred uzavretím darovacej zmluvy zo strany žalovaného toto splnené nebolo. Žalovaný v rozpore s predchádzajúcou dohodou so žalobkyňou, ktorá dohoda bola v tom zmysle, že žalobkyňa si ponechá kúpnu cenu za odpredaj bytu v Trnave, následne žalovaný žiadal podiel z uvedenej vyplatenej kúpnej ceny. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 25.6.2014 konštatovala, že za hrubé správanie žalovaného voči jej osobe považuje to, že v júli 2013 s ním komunikovala telefonicky, začal jej vykrikovať, že spravili z neho bezdomovca, vynadal jej do telefónu, rovnako ako dcére, povedal, aké sú špiny, chrapúnky a že ho okradli. Za ďalšie hrubé správanie sa žalovaného voči svojej osobe považovala žalobkyňa to, že dňa 27.8.2013, kedy odišla na S., mala záujem si zobrať z domu svoje osobné veci, dom bol zamknutý, prešla cez plot, žalovaný jej nadával, čo tam robí, aby vypadla, aby zmizla, že zavolá políciu, pričom tam boli prítomní len oni dvaja. Následne prišli policajti, pričom žalovaný neumožnil vstup ani policajtom. Následne ju žalovaný vyzval, aby 18.12.2013 si prišla prevziať svoje osobné veci na obecný úrad, s čím ona nesúhlasila. Žalobkyňa zdôraznila v rámci konania, že k domu č. XXX L. S. má citový vzťah, má k nemu citové väzby, a preto mala záujem aj po tom, ako predmetné nehnuteľnosti darovala žalovanému, podieľať

sa aj spolu s dcérou na užívaní týchto nehnuteľností, a preto vlastne mala aj záujem, aby jej žalovaný užívanie aj po darovaní umožnil, prípadne zriadil vecné bremeno. Konštatovala, že pokiaľ sa týka domu v Trenčíne, so žalovaným sa dohodli na tom, že v rámci vyporiadania vzájomných vzťahov BSM jej odporca ponúkol ako protihodnotu za uzavretú darovaciu zmluvu svoj podiel zo spoločného predaja v rámci BSM, pokiaľ sa týka predmetného bytu vo výške 34.500 €, pričom podľa nej táto skutočnosť prípustná nebola. Preto podľa názoru právneho zástupcu žalobkyne, pokiaľ by boli uzavretím darovacej zmluvy kryté určité výhody alebo financie, nedá sa hovoriť o darovacej zmluve a vzniká pochybnosť, či to je alebo nie je darovacia zmluva.

Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu s podaným návrhom nesúhlasil, návrh žiadal zamietnuť, poukázal na to, že dospeli so žalobkyňou k dohode o darovaní, pričom predtým bola rôzna komunikácia, akým spôsobom naložiť s majetkom. K spresneniu však vzájomnej dohody medzi žalobkyňou a žalovaným, pokiaľ sa týka nejakých podmienok, nikdy nedošlo. Právny zástupca žalovaného konštatoval, že nikdy nebolo dohodnuté vecné bremeno žalobkyne, pokiaľ sa týka užívania predmetných nehnuteľností, ktoré boli predmetom darovacej zmluvy. O prípadnom vecnom bremene sa žalovaný dozvedel až z podaného návrhu. Vecné bremeno nie je konštatované ani v odstúpení od zmluvy. Žalovaný zdôraznil, že pokiaľ sa týka uzatvárania darovacej zmluvy, tak toto vlastne vybavovala s notárkou žalobkyňa, pričom pokiaľ mala záujem zakotviť tam vecné bremeno, mala to povedať pri uzatváraní darovacej zmluvy. On však nemal záujem o zakotvenie vecného bremena, pretože vzťahy medzi nimi neboli ideálne, a preto vlastne nebol by dôvod, aby naďalej v prípade darovania aby žalobkyňa užívala predmetný dom s pozemkami. Právny zástupca žalovaného spolu so žalovaným konštatovali, že žalovaný sa nesprával hrubo voči navrhovateľke, nedošlo k porušeniu dobrých mravov, naopak zo strany žalobkyne bolo vulgárne správanie voči žalovanému. Právny zástupca žalovaného zároveň uviedol, že pokiaľ sa týka listu, nazvaného odstúpenie od zmluvy, tak nie je tam uvedený ani konkrétny dôvod pre vrátenie daru. Táto listina je formulovaná len všeobecne. Zdôraznil, že pre posúdenie návrhu žalobcu je podstatné skúmať obdobie od uzavretia darovacej zmluvy do odstúpenia od zmluvy, čiže obdobie od 2.7.2013 do 2.8.2013, kedy žalobkyňa žiadala vrátenie daru. Zároveň poukázal na to, že účastníci konania darovaciu zmluvu podpísali dňa 2.7.2013, a dňa 1.8.2013 podpísali kúpnu zmluvu, ktorou predali spoločný byt a v ten istý deň bola zaplatená aj kúpna cena, pričom s celou kúpnu cenou disponovala žalobkyňa, pričom hneď v nasledujúci deň, 2.8.2013, vyhotovila listinu, nazvanú „Odstúpenie od darovacej zmluvy a vrátenie daru“. Podľa názoru právneho zástupcu žalovaného z tohto je zrejmé, že práve žalobkyňa sa snažila získať majetkovú výhodu, a nie žalovaný, pričom už následne dňa 5.8.2013 podala aj žalobu na súd. Žalovaný dňa 6.8.2013 odovzdal predmetný byt do užívania kupujúcim a presťahoval sa na S. a súčasne v ten istý deň sa žalobkyňa odsťahovala z S..

Súd vo veci vykonal dokazovanie, a to výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkyne, oboznámil sa s listinou: „Odstúpenie od zmluvy a vrátenie daru“, s odpisom notárskej zápisnice N 274/2013, Nz 22244/2013, s ostatným spisovým materiálom.

Podľa § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

Podľa § 628 ods. 2 OZ darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

Podľa § 628 ods. 3 OZ neplatná je darovacia zmluva, podľa ktorej sa má plniť až po darovovej smrti.

Podľa § 630 OZ darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 37 ods. 2 OZ právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný.

Podľa § 38 ods. 1 OZ neplatný je právny úkon, pokiaľ ten, kto ho urobil, nemá spôsobilosť na právne úkony.

Podľa § 38 ods. 2 OZ takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

§ 40 [Komentár lura]

Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 41 ods. 1 OZ ak neplatný právny úkon má náležitosti iného právneho úkonu, ktorý je platný, možno sa naň odvolať, ak je z okolností zrejmé, že vyjadruje vôľu konajúcej osoby.

Podľa § 41 ods. 2 OZ ak právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon, platí tento iný úkon, ak to zodpovedá vôli účastníkov a ak sú splnené všetky jeho náležitosti. Neplatnosti takého právneho úkonu sa nemožno dovolávať voči účastníkovi, ktorý ho považoval za nezastretý.

Podľa § 46 ods. 1 OZ písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

Podľa § 46 ods. 2 OZ pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

Podľa § 48 ods. 1 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 438 ods. 2 OZ odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 49 OZ účastník, ktorý uzavrel zmluvu v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, má právo od zmluvy odstúpiť.

Podľa § 49a právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútko nerobí právny úkon neplatným.

Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, a to oboznámením sa s odpisom notárskej zápisnice, že táto bola napísaná dňa 2.7.2013 notárkou Mgr. Katarínou Debnárovou, so sídlom notárskeho úradu v Banskej Štiavnici, Nám. Sv. Trojice 9, zn. N 274/2013, Nz 22244/2013. Z obsahu predmetnej notárskej zápisnice súd zistil, že účastníci po vyhlásení, že tento právny úkon robia slobodne, vážne, určito, zrozumiteľne a v predpísanej forme požiadali notárku o spísanie darovacej zmluvy do notárskej zápisnice. Z listiny je zrejmé, že žalobkyňa bola výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXX, k. ú. S., ako CKN parc. č. 293 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 978 m², CKN parc. č. 294 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 243 m², CKN parc. č. 295 - trvalé trávnaté porasty o výmere 2055 m² a stavby súp. č. 169, postavená na CKN parc. č. 293, druh stavby: 10, popis stavby: rodinný dom. Navrhovateľka ako dárkyňa darovala nehnuteľnosti svojmu manželovi, odporcovi, pričom obdarovaný dar s vďakou prijíma. Zároveň bolo konštatované, že nakoľko ide o darovanie z výlučného majetku manžela, darovanie medzi manželmi je prípustné. Vlastníctvo nehnuteľností sa prevádza na obdarovaného povolením vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, Správa katastra Banská Štiavnica. Z bodu 3. notárskej zápisnice súd zistil, že zmluvné strany vyhlásili, že na nehnuteľnostiach neviaznu žiadne ťarchy, vecné bremená, záložné práva a ani iné práva tretích osôb, s výnimkou vecného bremena, zapísaného v časti C listu vlastníctva: Pod Z 323/98 vzniká vecné bremeno - právo bezplatného bývania v rodinnom dome č. súp. 169 a užívania KN parc. č. 188/4, 188/5, v prospech oprávnenej Y. T., I.. Ď. (XX.X.XXXX), bytom S. XXX, č. zmeny 19/98 a obdarovaný v tomto stave nehnuteľnosti nadobúda. Z notárskej zápisnice z bodu 4. vyplynulo, že účastníci vyhlasujú, že potrebný právny úkon urobili slobodne, vážne, bez nátlaku a bez toho, že by pre niektorého z nich vznikla zvlášť nevýhodná situácia a ich zmluvná voľnosť nie je obmedzená. Z notárskej zápisnice vyplynula aj tá skutočnosť, že notárka zápisnicu spísala, účastníkom právneho úkonu jej obsah prečítala a vysvetlila, na čo títo jej obsah schválili a na znak súhlasu ju pred notárkou vlastnoručne podpísali. Notárka zároveň osvedčila, že odpis súhlasí s prvopisom notárskej zápisnice, pozostávajúcim z dvoch strán, založených v zbierke listín notára Mgr. Kataríny Debnárovej na Notárskom úrade so sídlom v Štiavnici pod č. N 274/2013, Nz 22244/2013, NCRIs 22689/2013.

Právny zástupca žalobkyne spolu s návrhom predložil súdu listinu „Odstúpenie od darovacej zmluvy a vrátenie daru“, ktorú adresovala žalobkyňa žalovanému, ktorá bola vyhotovená v S. dňa 2.8.2013. V uvedenej listine žalobkyňa konštatuje, že oznamuje žalovanému, že odstupuje od darovacej zmluvy, uzavretej dňa 2.7.2013, zároveň vyzýva žalovaného k vráteniu daru v zmysle § 630 OZ vzhľadom k tomu, že jeho správanie voči jej osobe kvalifikuje ako hrubé porušenie dobrých mravov, ktorá skutočnosť odôvodňuje jej právo domáhať sa vrátenia daru. Zároveň ďalej konštatuje v predmetnej listine, že správanie žalovaného, vyhrážky a nátlak, ktorý začal voči jej osobe po uzavretí darovacej zmluvy kvalifikuje ako konanie, porušujúce dobré mravy, pretože takýmto spôsobom sa neprejavuje vďačnosť za prípadné darovanie a majetkový prírastok na strane žalovaného z osobného majetku žalobkyne. Konanie, smerujúce k opusteniu nehnuteľnosti, napriek tomu, že vedel, že žalobkyňa má záujem na ďalšom užívaní nehnuteľnosti, je možné kvalifikovať ako hrubé, obmedzujúce jej osobu a nesporne ponižujúce ju ako pôvodnú vlastníčku, pričom ostatné dohovory, ktoré boli uzavreté so žalovaným, sú podľa neho neplatné. Je presvedčená, že zo strany žalovaného ide o podvodný úmysel zbaviť ju majetku a následne dosiahnuť majetkovú výhodu na jej úkor, ktoré konanie tiež kvalifikuje ako porušenie dobrých mravov po vyslovení požiadavky na výplatu polovice podielu z kúpnej ceny, uvedenej v kúpnej zmluve, uzavretej dňa 1.8.2013.

Z rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 4C 35/2012 zo dňa 8.4.2013, právoplatné dňa 7.5.2013 súd zistil, že súd zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníčok konania, F. N., nar. XX.X.XXXX a R.. X. Q., nar. X.XX.XXXX, k nehnuteľnostiam, zapísaným na LV č. XXX, k. ú. S., ako pozemky parc. č. CKN 293, CKN 294, CKN 295, ako aj k rodinnému domu č. súp. 169, postavenom na CKN parc. č. 293. Súd zároveň prikázal uvedené nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva F. N. s tým, že je povinná žalovanej na vyrovnanie podielov sumu 8.174,50 € do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku súd zistil, že podľa znaleckého posudku bola stanovená cena nehnuteľnosti sumou 492.544,-Sk, čo zodpovedá 16.349 €.

Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 9C 143/2013 zo dňa 5.11.2013, právoplatné dňa 30.11.2013.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že kúpnu zmluvou zo dňa 8.1.2013 odpredali byt, ktorý mali v BSM s príslušenstvom a ktorý bol zapísaný na LV č. XXXX, k. ú. B.. Napriek tomu, že účastníci konania príslušnú zmluvu súdu nepredložili, táto skutočnosť v priebehu konania sporná nebola. Nebolo sporné ani to, že kúpna zmluva bola podpísaná dňa 1.8.2013 a vyplatená kúpna cena vo výške 69.000 €, z ktorej kúpnej ceny reálne žalovaný v ďalšom období nezískal nič (kúpna zmluva predložená len v časti).

Právny zástupca žalobkyne namietal platnosť darovacej zmluvy.

Darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a obdarovaný dar alebo sľub daru prijíma. Podstatnými náležitosťami darovacej zmluvy je dohoda o predmete daru a dohoda o jej bezodplatnosti. Predmetom daru môže byť čokoľvek za predpokladu, že ide o vec, práva alebo iné majetkové hodnoty. Darovaciu zmluvu charakterizuje jej bezplatnosť. Bezplatnosťou treba rozumieť, že za poskytnuté plnenie obdarovaný nie je povinný poskytnúť darcovi nejaké iné majetkové plnenia. Dôsledky porušenia povinnosti z darovacej zmluvy sú rovnaké, ako pri ostatných zmluvných záväzkoch. Pri darovacej zmluve však nejde o synalagmatický záväzok. Zachovanie písomnej formy darovacej zmluvy je povinné iba v prípade, ak je predmetom daru nehnuteľnosť. Uzavretím darovacej zmluvy vzniká záväzkový vzťah - darovanie. Pojmovými znakmi darovania teda je darovanie na základe zmluvy, darca poskytuje dar na úkor svojho majetku, majetok obdarovaného sa zvýši pozitívne (zvýšením aktív) a v darovacej zmluve musí byť vyjadrený už spomínaný úmysel darcu poskytnúť dar. Podmienkou darovania je uzavretie darovacej zmluvy, pričom ďalšou nevyhnutnou podmienkou je, že dar musí byť poskytnutý z majetku darcu a nemôže byť poskytnutý z majetku tretej osoby. Úmysel darcu niečo darovať musí byť v darovacej zmluve vyjadrený. Ak chýba vôľa darcu niečo darovať, nejedná sa o darovanie. Na platnosť darovacej zmluvy sa vyžaduje splnenie všetkých náležitostí, uvedených v ustanovení § 628 ods. 1 a 2 OZ. Medzi pojmové znaky darovacej zmluvy patrí určenie predmetu darovania, bezodplatnosť a dobrovoľnosť. Ak je predmetom darovania nehnuteľná vec, môže darca zaťažiť nehnuteľnosť vecným bremenom, a to najčastejšie právom doživotného bývania darcu. Podmienkou zaťaženia vecným bremenom je však výslovné uvedenie predmetného práva v darovacej zmluve, a jeho označenie ako vecného bremena. Pojmovým znakom darovacej zmluvy je už aj spomínaná bezodplatnosť. O bezodplatnosť sa jedná v prípade, ak darca poskytne obdarovanému dar a nežiada od neho protiplnenie. Požiadavka bezodplatnosti sa neprieči, ak je darovanie viazané na protislužbu, ktorá nemá majetkovú povahu. Podmienka dobrovoľnosti je splnená vtedy, ak darca neposkytuje dar na základe povinnosti uloženej zákonom, alebo na základe súdneho rozhodnutia, ale na základe slobodného rozhodnutia.

Predmetom darovacej zmluvy bola nehnuteľnosť, a preto je splnená požiadavka písomnej formy, ako aj vklad do katastra nehnuteľností, ktorú skutočnosť nerozporoval nik z účastníkov konania. Darovanie medzi žalobkyňou ako darkyňou a odporcom ako obdarovaným sa uskutočnilo na základe darovacej zmluvy, ktorá bola uzavretá formou notárskej zápisnice a spĺňa všetky podstatné náležitosti. Z odpisu notárskej zápisnice súd zistil okrem iného, že účastníci darovacej zmluvy potvrdili, že právny úkon robia slobodne, vážne, bez nátlaku a bez toho, že by pre niekoho vznikla zvlášť nevýhodná situácia a ich zmluvná voľnosť nie je obmedzená. Zároveň účastníci prehlásili, že notárka im obsah notárskej zápisnice prečítala, vysvetlila a oni obsah notárskej zápisnice schválili a na znak súhlasu pred notárkou podpísali. Splnená bola aj podmienka, že žalobkyňa ako darkyňa poskytovala dar na úkor svojho majetku, nakoľko predmetné nehnuteľnosti nadobudla na základe konania o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva vyššie spomínaného. Bola splnená aj podmienka zvýšenia majetku žalovaného ako obdarovaného. Z darovacej zmluvy vyplynul úmysel žalobkyne darovať žalovanému predmetné nehnuteľnosti. Tu súd poukazuje aj na samotné podanie žalobkyne prostredníctvom jej právneho zástupcu (č.l. 12 spisu), kde samotná konštatuje, že: „Na základe vzájomnej dohody sme s odporcom uzavreli darovaciu zmluvu do notárskej zápisnice“. V darovacej zmluve je jednoznačne špecifikovaný predmet darovania, a to identifikáciou príslušného LV č. XXX, k. ú. S., ako aj špecifikovaním parciel ako aj domovej nehnuteľnosti. Súd je toho názoru, že je splnený aj pojmový znak darovacej zmluvy - bezodplatnosť, a to s poukazom na to, že darovanie sa uskutočnilo v čase trvania manželstva účastníkov konania, za trvania ich bezpodielového spoluvlastníctva, pričom byt, ktorý mali v bezpodielovom spoluvlastníctve, odpredali až následne po uzavretí darovacej zmluvy, tiež ešte v čase trvania manželstva, pričom nie je zrejmé, že by podmienkou uzavretia darovacej zmluvy bola tá skutočnosť, že pri odpredaji spoločného bytu zostanú žalobkyňi všetky finančné prostriedky a žalovaný nebude požadovať výplatu časti kúpnej ceny. Toto svoje tvrdenie žalobkyňa ničím

nepreukázala. Darovanie predmetných nehnuteľností zo strany žalobkyne v prospech žalovaného bolo teda bezodplatným právny úkonom, pričom tá skutočnosť, že následne vyporiadavali svoje vzťahy za trvania BSM odpredajom spoločného bytu nemôže byť dôvodom pre konštatovanie odplatnosti uzavretej darovacej zmluvy. Pokiaľ účastníci konania mali v BSM byť a tento sa rozhodli odpredať, táto skutočnosť nebránila uzavretiu darovacej zmluvy, pričom z odpredaja predmetného bytu mali naložiť s finančnými prostriedkami rozdelením finančných prostriedkov, nakoľko ako vyššie už bolo konštatované, nebolo preukázané zo strany žalobkyne, že by podmienkou uzavretia darovacej zmluvy bola určitá odplata v tom zmysle, že žalovaný sa vzdá v jej prospech svojho finančného podielu, kúpnej ceny za odpredaj predmetného bytu. Tu treba zdôrazniť aj v rámci kontextu hodnotu jednotlivých nehnuteľností, pričom hodnota nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom darovania, bola vo výške 16.349 € (odôvodnenie rozhodnutia Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 4C 35/2012) a hodnota bytu v Trnave bola vo výške 69.000 € (z vyjadrenia žalobkyne vyplynulo, že podiel žalovaného bol vo výške 34.500 €). V konaní nebola preukázaná ani tá skutočnosť, že by účastníci konania neuzatvorili právny úkon slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne s poukazom na citovaný obsah notárskej zápisnice a prehlásenie účastníkov konania. Právny úkon, a to uzavretie darovacej zmluvy svojim obsahom alebo účelom neodporuje zákonu, neobchádza ho a neprieči sa dobrým mravom, preto nie je neplatný ani v zmysle § 39 OZ. Zároveň bol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon (§ 40 ods. 1 OZ). Súd je toho názoru, že právny úkon, darovacia zmluva, nemá náležitosti iného právneho úkonu a nejedná sa ani o zastretý iný právny úkon. Súd je toho názoru, že jednoznačne účastníci konania prejavili vôľu uzatvoriť darovaciu zmluvu, pričom treba poukázať aj na samotnú formu uzavretia darovacej zmluvy, a to formou notárskej zápisnice, ako aj príslušné poučenia a oboznámenia horešpecifikované zo strany notárky, ktorá darovaciu zmluvu vyhotovovala. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané ani to, že by bola zmluva uzavretá v tiesni, za nápadne nevýhodných podmienok. Pokiaľ daryňa mala úmysel zakotviť vecné bremeno, mohla to uviesť do obsahu darovacej zmluvy, ktorá bola spisovaná na príslušnom notárskom úrade, pričom je zrejmé, že žalovaný nemal záujem o úpravu vecného bremena s poukazom na nie celkom ideálne vzťahy medzi účastníkmi konania. To, že žalovaný žalobkyňu sľúbil, že bude môcť nehnuteľnosť užívať aj po uzavretí darovacej zmluvy, prípadne že by bolo zriadené vecné bremeno, zo strany žalobkyne v konaní preukázané nebolo. Žalobkyňa nepreukázala ani svoje tvrdenia, že žalovaný predstieral určité skutočnosti, o ktorých vedel dopredu, že ich nedodrží, pričom zrejme mala na mysli umožnenie užívania, prípadne zriadenie vecného bremena, resp. ponechanie si ňou celej kúpnej ceny za odpredaj bytu v Trnave. To, že žalobkyňa mala záujem zriadiť deklarované vecné bremeno, podľa vyjadrenia žalovaného sa on dozvedel až z podaného návrhu. Zároveň súd zdôrazňuje samotné tvrdenie žalovanej prostredníctvom jej právneho zástupcu (č.l. 12 spisu), že samotná žalobkyňa konštatovala, že darovacia zmluva bola uzavretá na základe vzájomnej dohody, k čomu sa predpokladá, že vzájomná dohoda sa týkala celého obsahu uzavretej darovacej zmluvy. V konaní nebolo preukázané ani to, že by žalobkyňa urobila právny úkon v omyle, vychádzajúci zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca a osoba, ktorej bol právny úkon určený, to znamená žalovaný, že by tento omyl vyvolal alebo že by o ňom musel vedieť. Z výpovede svedkyne, D. Z. (dcéry účastníkov konania) vyplynulo, že mala vedomosť o tom, že jej mama (žalobkyňa) darovala dom v S., pričom konštatovala, že otec s ňou (svedkyňou) bývali v Trnave, mama bývala v S., ťažko bolo viesť dve domácnosti, nakoľko finančných prostriedkov nebolo toľko, a pritom už od r. 2011 sa začali rozprávať všetci traja o tom, že by bolo treba predať nehnuteľnosť v Trnave, ona následne otehotnela, odišla žiť k svojmu partnerovi a rodičia sa dohodli na tom, že keď sa predá byt v Trnave, mama dá dom na S. otcovi. Zároveň konštatovala, že keď už boli dohodnutí na tom, že sa bude robiť prepis, k prepisu domu na otca nedošlo z toho dôvodu, že rodičia nemali peniaze na prepis, potom mama našla notárku v Banskej Štiavnici, bolo to lacnejšie a prepísala dom na otca. Zároveň uviedla, že ona s mamou si nemysleli, že by do toho domu následne už nemohli chodiť. Uviedla, že otec bol u nej ešte v júli 2013, keď sa rozprávala s ním aj o tomto, a že by bolo možné v dome prerobiť jednu izbu, aby mohla ona tam chodiť s dieťaťom a s manželom. On (žalovaný) sa vtedy k tomu nevyjadril. Pokiaľ sa týka písomného podania svedkyne, ktoré doručila po svojej výpovedi na pojednávaní, ktoré podanie nazvala sťažnosť - doplnenie výpovede, kde konštatuje, že sudca sa jej nepýtal na určité ďalšie skutočnosti, tu treba uviesť, že zo strany súdu bola dotazovaná otázkami na skutočnosti, ktoré sudca považoval za podstatné pre posúdenie návrhu, pričom súd umožnil právny zástupcom tak žalobkyne, ako aj žalovaného, klásť otázky na svedkyňu, ktoré právo právni zástupcovia aj využili. Zároveň s poukazom na obsah zápisnice z č.l. 105 spisu súd konštatuje, že súd dotazoval svedkyňu, aby sa vyjadrila k tomu, či má vedomosť o tom, že jej mama darovala dom v S., k čomu sa následne aj vyjadrila. Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti súd je toho názoru, že darovacia zmluva, uzavretá medzi účastníkmi konania, bola uzavretá platne.

Právny zástupca žalobkyne predložil súdu listinu „Odstúpenie od darovacej zmluvy a vrátenie daru“ s dátumom 2.8.2013 (obsah listiny špecifikovaný vyššie).

Uvedená listina, ktorú žalobkyňa zaslala žalovanému, je datovaná dňom 2.8.2013. Z výpovede právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní vyplynulo, že uvedený dátum je tam uvedený mylne, dátum mal byť správne uvedený 5.8.2013. Žalobkyňa podala návrh na súd na vrátenie daru dňa 5.8.2013. Súd zistil, že uvedená listina, ktorú doručovala žalobkyňa žalovanému, bola v zmysle oznámenia o uložení zásielky doručovaná žalovanému, pričom dňa 6.8.2013 bol žalovaný upozornený, nakoľko bol pri doručovaní nezastihnutý, že odberná lehota pre vyzdvihnutie zásielky je 18 kalendárnych dní. Po uplynutí uvedenej lehoty je zrejmé, že žalovaný sa mohol dozvedieť o obsahu predmetnej listiny. Aj v prípade pochybností zo strany žalovaného treba uviesť, že najneskôr sa žalovaný dozvedel o obsahu predmetnej listiny dňa 30.10.2013, kedy osobne na Okresnom súde v Žiari nad Hronom mu bola doručená kópia návrhu s príslušenstvom, okrem iného aj predmetná listina „Odstúpenie od darovacej zmluvy a vrátenie daru“.

Žalobkyňa v predmetnej listine oznamovala odstúpenie od darovacej zmluvy a zároveň žiadala vrátenie daru v zmysle § 360 Občianskeho zákonníka s poukazom na hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovaného, ktorá skutočnosť ju odôvodňuje domáhať sa vrátenia daru. Od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo inom zákone ustanovené, alebo účastníkmi dohodnuté (§ 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Odstúpenie od zmluvy je možné v prípadoch, ustanovených zákonom, alebo v prípadoch, dohodnutých zmluvnými stranami, aj nad rámec zákona. V zmysle Všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka je tomu tak vtedy, ak zmluva bola uzavretá v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok. Súd s poukazom na vyššie konštatované skutočnosti je toho názoru, že zmluva nebola uzavretá v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, a preto súd vychádzal z obsahu uvedeného podania, a to „Odstúpenie od darovacej zmluvy a vrátenie daru“, pričom z obsahu vyplýva, že žalobkyňa má záujem vrátiť dar z dôvodu hrubého porušenia dobrých mravov, pričom poukazuje na právnu úpravu § 630 OZ. Súd preto posúdil uvedenú listinu v zmysle obsahu, pričom z obsahu listiny vyplynulo, že žalobkyňa vidí hrubé porušenie dobrých mravov v správaní sa žalovaného, v jeho vyhrážkach a nátlaku, ktorý začal voči jej osobe po uzavretí darovacej zmluvy s tým, že žalovaný takýmto konaním a takýmto spôsobom neprejavoval vďačnosť za prípadné darovanie a majetkový prírastok z osobného majetku žalobkyne, a zároveň žalobkyňa videla hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovaného v tom, že došlo ku konaniu, smerujúcemu k opusteniu nehnuteľnosti napriek tomu, že žalovaný vedel, že žalobkyňa má záujem na ďalšom užívaní nehnuteľnosti a porušenie dobrých mravov žalobkyňa videla aj v tom, že zo strany žalovaného išlo o úmysel zbaviť ju majetku a následne dosiahnuť majetkovú výhodu na jej úkor. Z obsahu výpovede žalobkyne na pojednávaní vyplynulo, že za hrubé správanie sa žalovaného voči jej osobe považuje to, že v júli 2013 začala s ním telefonicky komunikovať, žalovaný jej vykrikoval, že z neho spravili bezdomovca, vynadal jej do telefónu, jej ako aj dcére povedal, že sú špiny, chrapúčky, že ho okradli, a za hrubé správanie zo strany odporcu žalobkyňa považovala ďalej aj tú skutočnosť, že dňa 27.8.2013, kedy išla na S., mala záujem si zobrať svoje osobné veci, pričom žalovaný jej to neumožnil.

Výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 OZ). Občiansky ani iný právny predpis nedefinuje pojem dobré mravy. Napriek tomu je nimi možné rozumieť súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. K naplneniu skutkovej podstaty pre vrátenie daru smeruje len také závadné konanie obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny, ktoré z hľadiska svojho rozsahu a intenzity nevzbudzuje žiadne pochybnosti o jeho kolízii s dobrými mravmi. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu taktiež nie je akékoľvek nevhodné správanie obdarovaného, ale také chovanie, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Obvykle ide o porušenie značnej intenzity alebo o porušenie sústavné, a to či už fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potrebnej pomoci a pod. Nie každé chovanie, ktoré nie je v súlade so spoločensky uznávanými pravidlami slušného chovania vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi naplňuje znaky ustanovenia § 630 OZ. Predpokladom aplikácie tohto ustanovenia je kvalifikované porušenie morálnych pravidiel konkrétnym chovaním obdarovaného, ktorého stupeň závažnosti je hodnotený podľa objektívnych kritérií, a nielen podľa subjektívneho názoru darcu. Účinky

právneho úkonu darcu, smerujúceho k vráteniu daru nastávajú jeho doručením obdarovanému. V prípade, že tento právny úkon je obsiahnutý v žalobe, nastávajú účinky okamihom, kedy bola žaloba doručená obdarovanému. Občiansky zákonník neustanovuje žiadne náležitosti výzvy k vráteniu daru ani jej obsah. Výzvu na vrátenie daru je nutné posudzovať z hľadiska všeobecných náležitostí právneho úkonu ako prejavu vôle. Podľa ustálenej súdnej praxe (napr. R 88/1998, R 31/1999 a R 61/1997) k zániku darovacieho vzťahu podľa ustanovenia § 630 OZ dochádza na základe dvoch po sebe nasledujúcich právnych skutočnostiach: a/ hrubého porušenia dobrých mravov správaním sa obdarovaného voči darcovi alebo jeho členom rodiny, b/ jednostranného právneho úkonu darcu, adresovaného obdarovanému. Pri posudzovaní, či určité konkrétne správanie sa obdarovaného možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, treba pritom vychádzať z princípu vzájomnosti. To znamená, že treba brať do úvahy a hodnotiť aj správanie sa darcu, zistiť, či tento sám sa nespráva voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie sa nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu, alebo členom jeho rodiny.

Z listiny „Odstúpenie od darovacej zmluvy a vrátenie daru“ nevyplývalo konkrétne správanie žalovaného, na ktoré by poukazovala žalobkyňa. Konštatovala porušenie dobrých mravov z dôvodu správania sa, vyhrážok a nátlaku žalovaného voči jej osobe, neprejavovanie vďačnosti za prípadné darovanie a majetkový prírastok, pričom tieto skutočnosti ničím nekonkretizovala. Pokiaľ v uvedenej listine uviedla, že za hrubé porušenie dobrých mravov považuje aj to, že mala záujem ďalej užívať nehnuteľnosti, z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, že takáto dohoda medzi účastníkmi konania uzavretá nebola, nebolo dohodnuté vecné bremeno užívania nehnuteľnosti žalobkyňou a neexistovala ani ústna dohoda účastníkov konania, ktorá by hovorila o tom, že po darovaní nehnuteľností žalovanému bude daryňa oprávnená tieto nehnuteľnosti naďalej užívať. Z listiny „Odstúpenie od darovacej zmluvy a vrátenie daru“ súd zistil, že žalobkyňa kvalifikuje za porušenie dobrých mravov aj podvodný úmysel žalovaného zbaviť ju majetku a dosiahnuť následne majetkovú výhodu na jej úkor po vyslovení požiadavky na výplatu polovice podielu z kúpnej ceny, uzavretej v kúpnej zmluve dňa 1.8.2013. Tu treba uviesť, že nebol preukázaný žiadny podvodný úmysel zo strany žalovaného, ktorý by smeroval k zbaveniu majetku žalobkyne, ani záujmu dosiahnuť majetkovú výhodu. Pokiaľ sa týka tej skutočnosti, že žalovaný odmietol pustiť žalobkyňu do nehnuteľnosti dňa 27.8.2013, kedy si prišla do domu na S. zobrať svoje osobné veci, treba uviesť, že ani toto konanie nie je takého charakteru a takej intenzity, že by ho súd mohol posúdiť ako kolíziu s dobrými mravmi. Žalovaný už v tom čase bol výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, pričom žiadal žalobkyňu, pokiaľ má záujem o svoje osobné veci, aby si ich vyzdvihla dňa 18.12.2013 na obecnom úrade, s čím však žalobkyňa nesúhlasila. Zo správy o výsledku objasňovania priestupku OR PZ SR ZH, OO PZ SR Banská Štiavnica zo dňa 27.9.2013, sp. zn. ORPZ-ZH-OPP5-271/2013-5 súd zistil, že dňa 27.8.2013 bolo oznámené spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mala dopustiť žalobkyňa tým, že prešla cez bráničku pozemku a následne prešla k rodinnému domu, kde mala trvalé bydlisko, začala búchať na dvere domu v Obci S. XXX, kde sa nachádzal žalovaný, pričom sa mala žalovanému vyhrážať zabitím, v ruke držala plastovú nohu kempingového stola, kričala: „Otvor ty hajzel, zabijem ťa“, pričom oznamovateľ nasledujúci deň 28.8.2013 zistil pri ohliadnutí domu, že na fasáde tohto domu bola poškodená fasáda a poškodená plastová stolička. Uvedená správa bola zaslaná Obvodnému úradu, Odbor všeobecnej vnútornej správy Žiar nad Hronom ako podnet na začatie konania o priestupku. Z oznámenia Okresného úradu ZH, Odbor všeobecnej vnútornej správy bolo zistené, že vec doposiaľ ukončená nebola (oznámenie s dátumom 12.9.2014). Z výpovede svedkyne (dcéry účastníkov konania) D. Z. vyplynulo, že jej mama ako žalobkyňa išla na S., kde opatrovala svoju mamu, ona v tom čase bývala s otcom v Trnave, spoločne viedli spoločnú domácnosť. Uviedla, že v tomto období vzťahu podľa nej medzi rodičmi narušené neboli. Rodičia sa rozviedli v minulom roku a mama išla opatrovať svoju mamu od r. 2006. Uviedla, že ani nevie, prečo sa rodičia rozviedli a nevie, prečo to takto dopadlo. Na položenú otázku sudkyňou, aby sa svedkyňa vyjadrila, či nepobadala, že medzi jej rodičmi boli problémy, svedkyňa konštatovala, že nie. Zároveň, pokiaľ ju súd dotazoval, aby sa vyjadrila, či bola svedkom niekedy nejakého konfliktu medzi jej rodičmi, takisto svedkyňa uviedla, že nie. Poukázala však na to, že keď otec mal šesťdesiatku, išli spolu za mamou do Banskej Štiavnice, grilovali, bolo to pred dvomi rokmi, 10.5., otec jej ešte hovoril, že na S. mu je dobre, že by tam chcel aj zostať a že by si tam chcel kúpiť ešte aj kozy. Svedkyňa na dotaz súdu, či bola niekedy svedkom toho, že jej otec sa správal voči jej matke nejakým vulgárnym alebo agresívnym spôsobom, svedkyňa konštatovala, že nie. Zároveň sa mala vyjadríť k tomu, či bola svedkom toho, že by zo strany matky bolo agresívne alebo vulgárne správanie sa na stratu otca, rovnako svedkyňa konštatovala, že nie. Zároveň uviedla, že po uzavretí

darovacej zmluvy sa zmenilo správanie otca k matke, otec si vypoľ telefón, potom si ho znovu zapoľ, písal SMS v tom zmysle, že kedy si už mama zabezpečí bývanie, aby mohla z bytu odísť. Ona tomu vôbec nerozumela. K dotazu právneho zástupcu žalovaného, či sa niekedy otec správal voči nej hrubo, urážlivo alebo vulgárne, svedkyňa konštatovala, že nie. Zároveň z jej výpovede vyplynulo, že mala k dispozícii zápisnicu z predchádzajúceho pojednávania, ktorú jej dala čítať mama. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by zo strany žalovaného bolo také správanie voči žalobkyni, ktoré by s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu bolo možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Za obdobie od uzavretia darovacej zmluvy, čiže od 2.7.2013 do obdobia doručenia výzvy žalovanej žalovanému na odstúpenie od zmluvy súd nezistil žiadne také konanie zo strany žalovaného, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi a odôvodňovalo by konštatovanie hrubého porušenia dobrých mravov voči žalobkyni. Negatívne správanie sa obdarovaného k daryni sa musí prejavovať objektívne, pričom zachovanie dobrých vzťahov je vecou vzájomnej tolerancie účastníkov konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konštatuje, že nebolo preukázané, že by žalovaný sa správal k žalobkyni alebo k členom jej rodiny tak, že by hrubo porušoval dobré mravy, a preto súd je toho názoru, že návrh žalobkyne na vrátenie daru je nedôvodný, a preto ho zamietol. Súd v danej veci nevykonával ďalšie dokazovanie, pretože aj niektoré dôkazy, ktoré účastníci konania navrhli, neboli relevantné pre posúdenie návrhu žalobkyne, a to napr. dôkaz, navrhnutý žalovaným - vypočutie zvukových nahrávok, nakoľko z jeho výpovede vyplynulo, že zvuková nahrávka sa mala týkať skutku, ktorý sa udial dňa 30.6.2013, to znamená ešte obdobia pred uzavretím darovacej zmluvy.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov, potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaný mal v konaní úspech, preto mu súd priznal náhradu trov konania, a to trov právneho zastúpenia za štyri úkony po 81,85 € (príprava a prevzatie návrhu, spísanie vyjadrenia k návrhu dňa 14.1.2014, účasť na pojednávaniach dňa 25.6.2014 a 25.8.2014), jedenkrát 64,53 € (účasť na pojednávaní dňa 8.4.2015), dvakrát 15,46 €, úkon vo výške 1/4-iny pri nemeritórnom pojednávaní (pojednávanie dňa 22.1.:2014 a 14.5.2014). Súd priznal aj režijný paušál za 6 úkonov po 8,04 € (úkony v r. 2014) a jedenkrát režijný paušál po 8,39 € (úkon v r. 2015). Súd priznal trovy konania aj za náhradu za premeškaný čas za 16 polhodín po 13,40 € a za štyri polhodiny po 13,98 €, spolu 270,32 € a cestovné za cestu Banská Štiavnica - ZH a späť, dvakrát 38 km, za deň 22.1.2014 vo výške 21,20 € (základná sadzba 0,183 €/km, spotreba PHM 0,096 €/km), dňa 14.5.2014 vo výške 21,51 € (základná sadzba 0,183 €/km, spotreba PHM 0,100 €/km), dňa 25.6.2014 vo výške 21,66 € (základná sadzba 0,183 €/km, spotreba PHM 0,102 €/km), dňa 25.8.2014 vo výške 21,43 € (základná sadzba 0,183 €/km, spotreba PHM 0,099 €/km), dňa 8.4.2015 vo výške 20,60 € (základná sadzba 0,183 €/km, spotreba PHM 0,088 €/km), spolu cestovné vo výške 106,40 €. Právny zástupca žalovaného použil osobné motorové vozidlo Fiat Stilo ev. č. BS 349 AI, kde spotreba je 6,7 litra/100 km. Spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 776,20 €.

Právny zástupca žalovaného žiadal priznať trovy právneho zastúpenia spolu vo výške 2.195,23 €, pričom vychádzal z tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z hodnoty veci (nehnutelnosti). Súd je toho názoru, že v danej veci je nutné aplikovať ustanovenie § 11 ods.1 písm. c/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., podľa ktorého základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 1/13-ina výpočtového základu, ak klientom je fyzická osoba a predmet konania sa týka nehnuteľnosti, ktorá je určená na bývanie, alebo slúži jej na bývanie; to neplatí vo veciach vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, alebo zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd priznal trovy právneho zastúpenia v takej výške, ako je uvedené vyššie s poukazom na to, že 1/13-ina výpočtového základu v r. 2014 predstavovala sumu 61,85 € a v r. 2015 sumu 64,53 €.

Súd priznal navrhovateľovi aj trovy konania vo výške 120,37 €. Trovy konania pozostávajú z cestovného za dve cesty z Ilje do Banskej Bystrice a späť do CPP, Banská Bystrica dňa 6.11.2013 a 21.11.2013, 7,40 € x 2, spolu 14,80 €, súd priznal sumu 8,85 € za poplatky, zaplatené do pokladne súdu za vyhotovenie kópií listín zo spisu jednotlivo vo výške 1,67 €, 2,22 €, 2,30 € a 2,76 €, za poštovné, a to listy, adresované dvakrát CPP Banská Bystrica a päťkrát právnenmu zástupcovi žalovaného JUDr. Fajbíkovi a trikrát

Okresnému súdu v Žiari nad Hronom, poštovné vo výške 1,15 € x 4, 1,10 € x 4, 1,65 € x 1 a 1,35 € x 1, spolu poštovné vo výške 12 €, cestovné na šesť pojednávanií a štyrikrát nazretie do spisu, Ilija - ZH a späť, 5,80 x 10, spolu 58 € (nazretie do spisu dňa 30.10.2013, 16.7.2014, 5.1.2015 a 3.2.2015) a suma 26,62 € za kopírovacie služby, kancelárske potreby a známky v zmysle predložených dokladov.

O povinnosti žalobkyni zaplatiť trovy konania do rúk právneho zástupcu žalovaného súdu rozhodol v zmysle § 149 ods. 1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, a to v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám, uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zák. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.